

Alkotmánybíróság

1015 Budapest

Donáti u. 35-45.

POSTÁN ÉRKEZETT

KAPOSVÁRI JÁRÁSBÍRÓSÁG

Érk.: 2015 FEBR 09.

Példány: 3 Mell.: 5 db

Az ügyirat  
száma:

13724212/2014

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CL. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG

Ügyszám:

IV/605-0/2015

Érkezett: 2015 FEBR 20.

Példány:

3

Kezelőiroda:

Melléklet:

3 x 8

db

mel

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Kaposvári Törvényszék 3. Pf.21.485/2014/3 számú ítélete alaptörvény-ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel az alaptörvény-ellenes, sérti az Alaptörvény VI. cikkének (2) bekezdésében biztosított közérdekű adatok megismeréséhez vonatkozó jogomat, valamint a 39. cikk (2) bekezdésében foglalt közérdekű adatokra vonatkozó elveket.

h: alkotmánybíróság (va)

Uclp

2015. 02. 10.

I. Indítványomban mindenekelőtt az indítványozói jogosultságunkat kell alátámasztanom.

1. Az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 27. §-a alapján terjesztem elő, amely szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdekében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés

- az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és
- az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

1.1. Az egyedi ügyben érintett fél vagyok. Az alkotmányjogi panaszommal támadott ítélet olyan ügyben született, amelyben felperesként szerepeltem. Keresetem elutasítása folytán alapjogsérelmem személyes és közvetlen, tényleges és aktuális érintettségem folytán következett be.

1.2. A támadott ítélet az ügy érdekében hozott döntés. A bíróság – a keresetemet elutasító elsőfokú ítélettel egyetértve – azt állapította meg, hogy közérdekű adat kiadását kérő igényem nem megalapozott. Az ítélet nem adott helyt közérdekű adat kiadására vonatkozó kérelmemnek és kötelezett a per költségeinek megfizetésére.

1.3. Az ítélet Alaptörvényben biztosított jogaimat – az indítványom II. részében kifejtettek szerint – azáltal sérti, hogy álláspontom szerint közérdekű adatnak minősülő dokumentum kiadására vonatkozó kérésemet elutasította

Álláspontunk szerint az ítélet az Alaptörvény VI. cikkének (2) bekezdésében biztosított közérdekű adatok megismeréséhez vonatkozó alkotmányos jogomat sérti.

1.4. Jogorvoslati lehetőségeinket kimerítettem. A Kaposvári Járásbíróság első fokon 2014. szeptember 10. napján hozott ítéletével szemben fellebbezést nyújtottam be, amelyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és az alperest közérdekű adati kiadására való kötelezését kértem. Jogorvoslati kérelmem nyomán született meg 2014. november 19-én a kaposvári Törvényszék alkotmányjogi panaszommal támadott jogerős ítélete, amellyel szemben fellebbezésnek nincs helye.

1.5. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése szerint az alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani. A támadott ítéletet 2014. december 12-én kézbesítették részünkre, tehát az alkotmányjogi panaszunk előterjesztésére a törvényi határidőn belül kerül sor.

2. Az Abtv. 29. §-a szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Álláspontom szerint e követelménynek alkotmányjogi panaszom megfelel. Az alábbiakban kifejtett érvelésem szerint ugyanis a közérdekű adat megismerésére vonatkozó jogom sérelmét a polgári bíróság Alaptörvénynek nem megfelelő jogértelmezése közvetlenül okozza. Ha az Alkotmánybíróság panaszomnak helyt ad, az ítéletet megsemmisítő döntésével reparálja alapjogsérelmemet, és helyreállítja az alapjogok által garantált alkotmányos jogállapotot.

Ugyancsak igaz, hogy panaszom alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vet fel, mivel a közérdekű adatok kapcsán az adatkezelők rendszeresen visszaélnek azzal, hogy a jogalkotó a döntés előkészítő anyag pontos definícióját nem adta meg. Az ügyben már több alkotmánybíróági döntés született, mely a döntés előkészítő anyagok elhatárolása kapcsán iránymutató lehet, de mint az alábbiakban részletezésre kerülő értébecslés, mint speciális külső szakértő által döntés előkészítő anyag/ döntéshez szükséges adat kapcsán még nem született irányadó alkotmánybíróági döntés.

A jelenlegi jogrendszer néhány speciális kivételtől eltekintve nem szabályozza azt, hogy az állami, önkormányzati vagyonnal való rendelkezés esetén milyen tartalmú/ minőségű értébecslést kell készíteni. Egyetlen jogszabály a 25/1997. (VIII. 1.) PM rendelet, a *termőföldnek nem minősülő ingatlanok hitelbiztosítéki értékének meghatározására vonatkozó módszertani elvekről* tartalmazza kellő részletességgel azt, hogy milyen feltételeknek kell megfelelni egy értébecslésnek. Sajnálatos módon ez nem vonatkozik az állami, önkormányzati vagyonnal kapcsolatos értébecslésekre. Emellett a döntéshozók meghívással vagy pályázat során alacsony árajánlással könnyen elérhetik, hogy a számukra ismerős értébecslő készítse el a „piaci” árra vonatkozó szakértői anyagot. Mivel konkrét jogszabály hiányában a szakértői anyag részletes tartalmára nincs előírás állami, önkormányzati vagyon piaci értékét a kiválasztott szakértők széles keretek között értékelhetik. A nyilvánosságot pedig a döntéshozatali eljárás végéig vagy akár azt követően is elzárhatják az értébecslés elől, hivatkozva arra, hogy az adott értébecslés döntés előkészítő anyagnak minősül. Jogszabály hiányában csakis a nyilvánosság jelenthet korlátot az ilyen irányított értébecslések megakadályozására.

Csak utalnék a nagy vízhangot keltő belvárosi ingatlaneladásokra, ahol 4 oldalas, az értébecslésre vonatkozó szakmai standardokat figyelmen kívül hagyó értébecslések születtek.

Panaszom nem utolsó sorban arra is irányul, hogy az Alkotmánybíróság által is megállapításra kerüljön, hogy állami, önkormányzati vagyonnal való rendelkezés esetén elkészített értébecslések nem döntés előkészítő anyagok, hanem olyan döntéshez szükséges adat, mely a döntéstől függetlenül közérdekű adatnak minősülnek. Leginkább amiatt, mert ha a valós piaci értéket tartalmazó, az értébecslésekre vonatkozó szakmai standardokat tartalmazó értébecslés még a vagyonnal való rendelkezés/ döntés előtt nyilvánosságra kerül nem érintheti hátrányosan a vagyonkezelőt, hiszen a piaci érték egy olyan objektív adat melynek mentén a vagyonkezelőnek döntenie kell. Értelemszerűen, ha az adott értébecslés a bármilyen okból negatív irányban eltér a piaci értéktől, akkor nyilvánvalóan a közvagyon károsodást szenved el. Ez egy olyan objektív veszteség, mely minden körülmény között megelőzi a döntéshozó jogszabályban részletezett befolyásolástól mentes, független, hatékony munkához való jogát. Adott esetben egy piaci ártól eltérő értébecslés egyrészt növelheti a versenyt az adott értékesítés során, hiszen másokat is vásárlásra ösztönözhet, másrészt a nyilvánosság már eleve gátját képezi annak, hogy a döntéshozók az értébecslés irányításával a piaci ár alatt értékesítsék a közvagyon.

Ezen előkérdések tisztázása után azt indokolom, hogy a kifogásolt ítélet miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel és miért sérti alapvető jogomat.

I. Álláspontom szerint a **külső szakértő által közpénz ellenében** elkészített értébecslés, mely az Önkormányzat **vagyonának objektív értékének** megállapítására vonatkozik nem minősül döntés előkészítő anyagnak, hanem olyan döntést előkészítő adat, mely közérdekű adatnak minősül és a nyilvánosság elől el nem zárható. Alaptörvény 39. cikk (2) bekezdése is megerősíti, hogy közpénzekre és a nemzeti vagyona vonatkozó adatok közérdekű adatnak minősül.

Keresetemben is utaltam a Fővárosi Ítéltábla . Pf. 20 224/2006/4. számú döntésére (BDT2006. 1359) mely egyértelműen állást foglal egyrészt a külső szakértők által elkészített anyagok és a belső munkaanyagok valamint a döntés-előkészítő anyag és döntéshez szükséges adatok elhatárolásáról.

*„A másodfokú bíróság nem osztotta abban az elsőfokú bíróság álláspontját, hogy a per tárgyát képező adatok döntés-előkészítő adatoknak minősülnek. Ebbe a fogalomkörbe a belső használatra szánt munkaanyagok, emlékeztetők, tervezetek, vázlatok, javaslatok, szervezeten belül váltott levelek, tehát konkrétan a döntés meghozatalának előkészítése körében alkotott iratok tartoznak. Jelen esetben azonban a felperesek által megjelölt és megismerni kért mellékletek szakvéleményeket, számításokat, elemzéseket tartalmaznak, amelyek nem az eljárás folyamán, nem a közigazgatási feladatot ellátó szerv munkavégzésének keretén belül, hanem az eljárást megelőzően keletkeztek. Ezért nem minősülnek olyan döntés-előkészítő belső adatoknak, amelyre hivatkozással a megismerési kérelem megtagadható.”*

*„A másodfokú bíróság utal arra, hogy az adatvédelmi biztos már többször foglalkozott a perbeli jogvitában felmerült üggyhöz hasonló kérdésfelvetéssel. Állásfoglalásában kifejtette, hogy általában az nem kifogásolható, ha valamely közfeladatot ellátó szerv az Avtv. 19. § (5) bekezdésére hivatkozással korlátozza a bizalmas alternatívákat, személyes véleményeket tartalmazó döntés-előkészítő iratok megismerését, azonban a nyilvánosság korlátozása nyilvánvalóan nem terjeszthető ki a döntés-előkészítést megelőzően felvett, objektív mérési adatokra. Egy, a perbeli igénytel nagymértékben hasonló jogkérdés elbírálása során született jogerős határozatában a bíróság úgy indokolta döntését, hogy a per tárgyát képező emisszió-mérési jegyzőkönyv, quasi szakvélemény, nem a belső eljárás során keletkezett, így nem döntés-előkészítő adat, hanem a döntés meghozatalához igénybe vett adat, ezért megismerhető. (Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 4. Pf. 22 149/2001/2.)”*

Az adatvédelmi biztos is állást foglalt hasonló típusú, tehát szakvéleményeket, elemzéseket, számításokat tartalmazó dokumentumok kapcsán. Véleménye szerint általában nem kifogásolható az adatnyilvánosság korlátozása a bizalmas alternatívák, személyes vélemények védelme érdekében, de a nyilvánosság korlátozása nyilvánvalóan nem terjeszthető ki a döntés előkészítés során felvett, objektív mérési adatokra. Ebbe a meghatározásba az is belefér, hogy ezeket az adatokat az eljáró közigazgatási szerv, akár közvetlenül a döntés meghozatalára irányuló eljárás során hozza létre és nem előtte. (Adatvédelmi Biztos 227/A/2001. sz. állásfoglalása)

II. Mind az első, mind a másodfokú bíróság ítéletében teljesen figyelmen kívül hagyta azt a körülményt, hogy adatkérésem elutasítása már formai szempontból is jogellenes volt. Eredeti adatkérésemet az adatkezelő egyszerűen azzal utasította el, hogy a kiadni kért értébecslés döntés-előkészítő anyagnak minősül. Az elutasításában nem jelölte meg azt, hogy milyen folyamatban lévő eljárásban meghozandó döntés megalapozását szolgálja a kiadni kért közérdekű adat. .

Az 5/2014. (III. 14.) AB határozat is kifejti, hogy a közérdekű adatok megismeréséhez való jog súlyos sérelmét eredményezi az, ha az adatkezelő a nyilvánosság korlátozásakor pusztán arra hivatkozik, hogy az adat döntést megalapozó adat, de ennek igazolását mellőzi; ezzel ugyanis kiüresíthetővé válik a közérdekű adatok nyilvánosságához való jog.

Az a tény, hogy adatkérésemet a konkrét döntési helyzet megjelölése nélkül utasította el, már okot adott a kereset megindítására, hiszen az adatigénylésemre adott elutasítás valóságtartalmát ellenőrizni sem állt módomban.

Az indokolás elmaradása vezet oda, hogy az alperes a perben folyamatosan változtatta álláspontját a tekintetben, hogy pontosan mely döntési folyamat döntés-előkészítő anyaga a kiadni kért értékbecslés. Hol arra hivatkozott, hogy a kért értékbecsléssel kapcsolatban még nem hozott elfogadó döntést, hol pedig arra, hogy a folyamatban levő csereügylettel kapcsolatban nem döntött még.

III. Az Alkotmánybíróság 5/2014. (III. 14.) AB határozata szerint a közérdekű adat kiadása Iránt indított ügyben eljáró bíróságnak az adatszolgáltatás-megtagadás **jogcímét és tartalmi indokoltságát** egyaránt vizsgálnia kell. A vizsgálatnak ki kell terjednie arra, hogy csak a feltétlenül szükséges mértékben került-e sor a közérdekű adatszolgáltatás megtagadására. E körben az eljáró bíróságnak vizsgálnia kell azt is, hogy az adatkezelő szerv nem korlátozta-e indokolatlanul a közérdekű adatokhoz való hozzáférést arra hivatkozva, hogy az igényelt adatokat az igénylő által meg nem ismerhető adatokkal együtt kezelik, miközben az utóbbiak felismerhetetlenné tételének nem lett volna akadálya." Az indokolásnak tehát ki kell terjednie arra, hogy pontosan milyen folyamatban lévő eljárásban meghozandó döntés megalapozását szolgálja a kiadni kívánt közérdekű adat, másrészt arra is, hogy a közérdekű adat kiadása mennyiben befolyásolja a folyamatban levő döntést.

Az elsőfokú bíróság annak ellenére, hogy az alperes nem hivatkozott egyetlen egy beadványában sem mégis azt állapította meg ítéletében, hogy az általam kért adatok nyilvánosságra kerülése a megállapodásban érintett feleket hozhatná előnyösebb –hátrányosabb helyzetbe, azzal, hogy megismeri, hogy az ellenérdekű fél milyen adatok birtokában tárgyal a megállapodás megkötéséről. A bíróság ezen vélemét semmilyen módon nem támasztotta alá. Az alperes a perben csak arra hivatkozott, hogy a félig késznek mondott értékbecslés nyilvánosságra kerülése a közvéleményt félretájékoztatásához vezet.

A keresetemben felhozott ellenérvek, melyek konkrétan megjelölték, hogy milyen visszavonhatatlan hátrányt okozhat az, hogy a képviselőtestület esetleg egy hibás vagy az értékbecslésre vonatkozó szakmai standardoknak nem megfelelő értékbecslés alapján hoz döntést abszolút figyelmen kívül hagyásra kerültek, a bíróság semmilyen módon meg sem indokolta ezek mellőzését. Az Alkotmánybíróság határozat szerint is két alapjog ütközése esetén a bíróságnak konkrétan mérlegelnie kell azt, hogy mely alapjogi sérelem okoz nagyobb hátrányt. A közérdekű adat megismeréséhez való jog vagy az adatkezelő befolyástól mentes döntéshez való joga. Ezt a vizsgálatot sem az elsőfokú, sem a másodfokú bíróság nem végezte el.

IV. alperes a perben folyamatosan változtatta álláspontját a tekintetben, hogy pontosan mely döntési folyamat döntés-előkészítő anyaga a kiadni kért értékbecslés.

A Siófoki Járásbíróságon folyó első perben az alperes úgy nyilatkozott, hogy a csereügylet, melyre keresetemben is hivatkoztam „nincs napirenden”, erre vonatkozó döntést a képviselőtestület nem kíván hozni. Az akkor beadott ellenkérelmükben kifejezetten visszautasították azon állításomat, hogy a település lakóit hátrányosan érintő cserét kívánnak végrehajtani, melynek eredményeként a sétány megszűnik. Hivatkoztak arra, hogy az általam kiadni kért értékbecslés elfogadásával kapcsolatban a 2014. április 28-án tartandó képviselőtestületi ülésen döntést kíván hozni, azaz arról kíván dönten, hogy a megrendelt értékbecslést elfogadja-e, vagy esetleg kiegészíteti vagy esetleg egy újabb értékbecslés beszerzéséről dönt.

Ezzel szemben a Kaposvári Járásbíróság előtt eljárásban már úgy nyilatkozott az alperesi képviselő, hogy annak ellenére, hogy időközben a képviselőtestület már megismerte az értékbecslést, ahhoz kiegészítést kért és kapott továbbra is döntési helyzet áll fenn, mert a képviselőtestület magával a csereügylettel kapcsolatban nem döntött. Ezért a csereügyletre vonatkozóan minősül döntés-előkészítő anyagnak a kiadni kért értékbecslés.

Az értékbecslés elfogadására, kiegészítésére vonatkozóan döntés tekintetében az alábbiak miatt nem minősülhet az értékbecslés döntés-előkészítő anyagnak:

Amennyiben a képviselőtestület már döntött arról, hogy megrendel egy szakértői anyagot. arra a fedezetet költségvetésében elkülönítette, a megbízott az anyagot az önkormányzatnak átadta és ennek ellenértékét a szakértőnek kifizették, azaz a teljesítést elfogadták, akkor a hivatkozott döntési folyamat lezártnak tekinthető. A képviselőtestület általi elfogadás már semmiféle jelentőséggel nem bír, maximum egy új. döntési folyamat kiindulási pontja lehet, azaz ennek a döntésnek nem döntés-előkészítő anyaga az a szakértői anyag, melyről formai döntést akar hozni a képviselőtestület.

Döntés-előkészítő anyaga lehetne az önkormányzatbelső levelezése, véleménye, elemzése a szakértői anyagról, de nem ezek kiadására irányult adatkérés. Egyébként a döntéshozó szerv csak saját belső eljárása során keletkezett adatai titkolhatóak el, más szerv, személy eljárása során keletkezett adatok nem, így egy közpénzből egy objektív adat megállapítására vonatkozó külső szakértő által elkészített és már kifizetett szakértői anyag nem minősülhet munkaanyagnak. Nyilvánvaló, hogy a képviselőtestület azért kérte szakértő közreműködését, mert erre vonatkozó szakértelemmel nem rendelkezik valamint az is, hogy a szakértő nem a megbízó elvárásainak megfelelően hanem a szakértőkre vonatkozó jogszabályoknak szakmai előírásoknak megfelelően köteles a szakértői anyagot elkészíteni. Így erről szóló képviselői-testületi döntésnek nincs relevanciája. Egyébként még akkor is jogom lenne megismerni szakértői anyagot, ha képviselőtestület azt nem fogadja el vagy kiegészítést kér, hiszem a „hibás” anyag is az közpénzből került megrendelésre és került kifizetésre. A nyilvánosság számára az is fontos információ, hogy a szakértelemmel nem rendelkező képviselőtestület, hogyan alakítja vagy próbálja alakítani a megbízott szakértő véleményét. Álláspontom szerint ha a képviselőtestület formai döntést kíván hozni egy külső szakértői anyagról akkor ennek a döntésnek nem döntés-előkészítő anyaga maga a szakértői anyag. Azaz döntés tárgya nem lehet egyben a döntés-előkészítő anyag is, hiszen egy közérdekű adatot bármikor és bármeddig döntések vagy döntések sorozatának tárgyává lehet tenni, ahogy esetünkben is történt. A képviselőtestületnek a márciusban megkapott és kifizetett értébecslésről még mindeztáig sem sikerült elfogadó döntést hoznia.

Egy döntés utólagos kilátásba helyezése nem tesz eleget a törvényi feltételnek. Már nyilvánosan létező közérdekű adatokat tehát a nyilvánosság elől nem lehet elvonni egy esetleges jövőbeni döntés lehetőségének megnevezésével. Az alperes azzal, hogy a már kifizetett értébecslést utólag a képviselő testület általi formai jóváhagyáshoz köti, nem egy olyan döntési helyzet, mely megalapozná az értébecslés döntés-előkészítő jellegét. Az, hogy egy közérdekű adatot döntés tárgyává tesznek nem eredményezheti az közérdekűadat nyilvánosság előli elzárását.

Másképpen az alperesnek igazolnia kellett volna, hogy a „nem teljesnek” mondott értébecslés döntés előtti nyilvánosságra kerülése akadályozná, vagy hátráltatná az értébecslésről szóló döntést. Nyilvánvaló, hogy ha hibás vagy nem teljes a szakértői anyag, akkor annak nyilvánosságra kerülése nem akadályozza hanem sokkal inkább elősegíti azt, hogy a szakértelemmel nem rendelkező képviselőtestület arról megfelelő döntést tudjon hozni.

Szeretném felhívni az Alkotmánybíróság figyelmét az alábbiakra.

Az alperes hivatkozott arra, hogy a megismerni kért értébecslés egy félkész munka anyagnak minősül, tekintettel arra, hogy a képviselőtestület azt még nem ismeri és annak elfogadásáról nem döntött. Szeretném kiemelni, hogy adatigénylésem óta 11 hónap telt el, ezen időszak alatt a képviselőtestület a havi többszöri ülés ellenére sem tudta az érintet értébecslésről a hivatkozott döntést meghozni. Ennek ellenére a félkész értébecslés ellenértékét minden ellenvetés megbízott szakértőnek kifizették, teljesítést elismerték, csakis az adatigénylésem peresítése után kezdték azt állítani, hogy az értébecslést jóvá kell hagynia a képviselőtestületnek.

Emellett az alperes által hivatkozott másik döntési folyamatban –mely egy peren kívüli egyezség –keretében egy csereügylet esetleges elfogadásáról szólt volna az eltelt 9 hónap ellenére szintén nem született döntés a képviselőtestület részéről. A Veszprémi Törvényszék 2014. október 30-án kihirdetett jogerős ítéletében az önkormányzatnak adott igazat és megállapította, hogy jogszerűen került megkötésre a sétányra vonatkozó megállapodás. Azaz az alperes által hivatkozott egyezségi ajánlatról szóló döntés okafogyottá vált, hiszen az Önkormányzat teljes mértékben pernyertes lett. Így az alperes által is hivatkozott 271/2013 (VIII 08)

számú határozat mely a Reneszánsz Kőfaragó Zrt. 2013.07.09-ei dátumú egyezségi ajánlatának esetleges elfogadásáról szól a per jogerős lezárultának okán alaptalanná vált.

Esetünkben a képviselőtestület 9 hónapon keresztül elmulasztotta a hivatkozott formai döntés meghozatalát, úgy hogy a hivatkozott másik döntés (egyezségi ajánlat) elbírálásához alapvetően szükség lett volna egy aktuális értébecsléshez. Hiszen a cseretárgyak ismerete nélkül nem dönthetne a peren kívüli egyezségről. Nyilvánvalóan a Veszprémi Törvényszék előtti per folyamatos előrehaladtáról az alperes tudott, az is nyilvánvaló, hogy a jogerős lezárás után egyezségi ajánlatot kötni már nem lehet, ennek ellenére a képviselőtestület nem döntött az értébecslés formai elfogadásáról.

Az alperes azon indoka mely szerint a félig kész értébecslés nyilvánosságra kerülése a nyilvánosságot manipulálná vagy félrevezetné szintén alap nélküli. Ha a félig késznek mondott értébecslés méltó arra, hogy annak ellenértékét közpénzből kifizessék, akkor nyilvánvaló ennek megismerésére is jogosultak a település lakói. Amennyiben az értébecslés tartalmáról bármilyen kétség is merülne akkor azt nem lehetett volna kifizetni. Feltételezésekre hivatkozva nem lehet elzárni közérdekű adatot.

Nyilvánvalóan erősebb az az alkotmányos érdek, hogy a képviselőtestület átlátható módon döntsön egy mindenkit érintő sétányról, különösen akkor, ha korábban már jogellenesen, értébecslés nélkül zárt ülésen annak cseréjéről márt hozott egy döntést, amit utólag visszavonni kényszerült.

Az alperes másik indoka miszerint az értébecslés tartalma esetleg befolyásolná az egyezség tartalmát, szintén feltételezés, hiszen ha az egyezségkötést megelőzően a képviselőtestületnek nyílt ülésen kell döntenie az értébecslésről és csak ezt követően tud érdemi tárgyalásokba bocsátkozni az ellenérdekű féllel, hiszen addig nincs is miről tárgyalni. A nyílt ülésekre szóló előterjesztések szintén nyilvánosak, tehát az értébecslésről az egyezséget kötni kívánó fél szintén ismeretet szerezhet.

Másrészt ha az értébecslés szakmailag megalapozott akkor az objektíven tartalmazza az adott ingatlan piaci értékét, mely nyilvánvalóan a másik fél által is ismert, hiszen közgazdaságtudomány mai állása szerint egy ingatlan piaci értéke viszonylag jól és pontosan behatárolható. A titkosításnak csak akkor lenne értelme, ha abban nem a valós piaci értékek szerepelnének.

Az adatkezelő a közérdekű adat megismeréséhez fűződő jogomat továbbra is annulálja, annak ellenére - hogy Veszprémi Törvényszék döntésével lezárult ügyben, ahol a peren kívüli egyezség, mint hivatkozott döntési folyamat megszűnt - továbbra is elzárkózik az értébecslés kiadásától. A kiadás megtagadásakor továbbra sem hajlandó megjelölni azt, hogy az értébecslést mely döntés döntés-előkészítő anyagának tekinti.

Balatonvilágos, 2015. február 05.

Lakcím

Mellékletek:

- kereset
- első fokú ítélet
- másodfokú ítélet
- teljesítésigazolás az önkormányzat részéről, hogy adatigénylésem idején elfogadták a teljesítést
- ismételt adatigénylés elutasítása
- adatkezelési nyilatkozat

